

РЕШЕНИЕ

№ 16379

гр. С, 11.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 118 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА**

при участието на секретаря **ДИАНА Й. ТОДОРОВА**
като разглежда докладваното от **ЛИЛИЯ ИВ. МИТЕВА** Гражданско дело № 20221110140392 по описа за 2022 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по искова молба от „ДЗ“ АД с ЕИК *** срещу „ЗАД ДБЖЗ“ АД с ЕИК *** и седалище и адрес на управление: гр. С, бул. „Г. М. Д“ №1, с която са предявени осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ за сумата от **3250,35 лв.** /увеличен размер от първоначален размер от 2000 лева съгл. протоколно определение от 04.07.2023 г./, представляваща непогасен остатък от регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско на МПС" и разноски за определянето му за вреди на МПС „Субару Форестер“ с рег.№ В *** ТС от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 07.06.2021 г. в гр. В на ул. „ИМ“ до №2 по вина на водач на МПС „Нисан Микра“ с рег.№ ВТ **** АК, управляван от МХ - водач със сключена при ответника застраховка "Гражданска отговорност", ведно със **законна лихва** от 26.07.2022 г. до изплащане на вземането и осъдителен иск с правно основание чл. 86, ал. 2 ЗЗД за сумата **235,66 лева** /увеличен размер от първоначален размер от 145 лева съгл. протоколно определение от 04.07.2023 г./ – мораторна лихва за периода от 08.11.2021 г. до 25.07.2022 г. върху предявената главница.

Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане - на 07.06.2021 г. в гр. В на ул. „ИМ“ до №2 е настъпило застрахователно събитие – ПТП между МПС „Нисан Микра“ с рег.№ ВТ **** АК, управлявано от МХ и МПС „Субару Форестер“ с рег.№ В *** ТС, което в момента на удара е било паркирано. В причинна връзка с ПТП са причинени имуществени вреди на обща стойност 4563,15 лева, от които 3803,15 лева – изплатено застрахователно обезщетение, 745 лева – разходи за пътна помощ и за проверка на геометрията на ходовата част и 15 лева обичайни ликвидационни разноски по щетата. Твърди, че е изплатил застрахователно обезщетение в посочения

размер, включващо действителните вреди. Твърди, че ответникът е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“, сключена за увреждащия автомобил, спрямо когото възниква вземане за платеното обезщетение. Ответникът бил поканен да възстанови дължимата сума и последният изплатил сумата 1312,80 лева., като останала дължима сума в размер на 3250,35 лева. В настоящото производство претендира сумата от 2000 лева – част от тази разлика. Претендира разноски за производството.

Ответникът оспорва предявения иск. Не оспорва вината на застрахования при него водач, механизма на настъпване на ПТП и изплащането на застрахователно обезщетение от ищеца. Оспорва размера на дължимото обезщетение с оглед вида и размера на претърпените вреди. Оспорва част от щетите /по задния мост и заден шенкрел/, включени в определения размер на обезщетението, да са настъпили при процесното ПТП. Оспорва процесното МПС да е имало нужда от транспортиране с пътна помощ. Оспорва и иска за лихва. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази събраните по делото доказателства, направените от страните твърдения и възражения и приложимите нормативни разпоредби достигна до следните фактически и правни изводи:

Разпоредбата на чл. 411 КЗ регламентира правото на застрахователя, изплатил застрахователно обезщетение по имуществена застраховка, да встъпи в правата на застрахования срещу застрахователя на деликвента по застраховка „Гражданска отговорност“, до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Основателността на предявения иск с правно основание чл. 411 КЗ е предпоставена от установяване кумулативното наличие на всички елементи от правопораждащия фактически състав, а именно: 1/ наличие на валиден договор за имуществено застраховане, сключен между ищеца като застраховател и собственика на увредения в резултат на ПТП автомобил, 2/ заплащане на застрахователното обезщетение от ищеца - застраховател на застрахования в изпълнение на сключения между тях договор, 3/ виновно противоправно деяние на водач на МПС, от което в причинна връзка са настъпили конкретни щети по застрахованото при ищеца МПС, 4/ наличие на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ между деликвента и ответника.

Безспорно е между страните и като такова е отделено с доклада наличието на твърдените застрахователни правоотношения и фактът на изплащане на застрахователното обезщетение по застраховка „Каско“. Поради това и установено е, че към процесната дата – 07.06.2021 г. ищецът е застраховател по договор за застраховка „Каско на МПС“ за л.а. „Субару Форестер“ с рег.№ В *** ТС съгласно застрахователна полица № 0312200114025348 от 28.10.2020 г., а ответникът застраховател по договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за водача на на МПС „Нисан Микра“ с рег.№ ВТ ****АК.

Представен е Двустранен констативен протокол за ПТП от 07.06.2021 г., съставен от ДИ като водач на л. а. с рег. № В***ТС и МХ като водач на л.а. с рег. № ****, съгласно който съставителите са постигнали съгласие, че на 07.06.2021 г. на ул. ИМ №2 по вина на

водача на л.а. **** е настъпило ПТП между двете МПС, като л.а. с рег. № В***ТС е бил паркиран и ударен от отклонилия се от движението си по ул. ИМ до № 2 л.а. с рег. № ****. В протокола са отбелязани видими щети по л.а. с рег. № В***ТС – ожулени и изметнати задна броня и калник.

Във връзка с настъпилите от ПТП вреди на 07.06.2021 г. от застрахования собственик на л.а. с рег. № В***ТС до ищеца било отправено искане за оценка на вреди по застраховка „каска на МПС“ от настъпило на 07.06.2021 г. ПТП в гр. В. Видно от същото са отбелязани като увредени заден ляв калник, задна броня и задна лява гума с джанта. По заведената щета от страна на ищцовото дружество бил извършен оглед на автомобила и съставен опис – заключение за вредите от 09.06.2021 г., в който изрично било констатирано, че има отклонения в задно ляво коляно и не се препоръчва да се движи автомобилът на собствен ход поради опасност от увреждане на диференциал. Видно от Фактура №***** от 09.06.2021 г. и касов бон, издадени от „Чапкънов“ ООД, за проверка геометрия на ходовата част собственика на автомобила ДГИ заплатила сумата от 25 лева. Съгласно издадено от ищеца възлагателно писмо автомобилът бил предаден с приемо-предавателен протокол от собственика му на Бултрако Моторс АД за извършване на ремонт. За Транспортиране на автомобила, видно от представената фактура №505.15.06.2021 г., издадена от „Стефани – 91 БГ“ ООД, собственикът ДГИ на 15.06.2021 г. заплатила сумата от 720 лева. За извършени услуги по ремонт на увреденото МПС ищецът заплатил на третото лице „Бултрако Моторс“ АД сумата от 3803,15 лева с платежно нареждане от 30.08.2021 г. /л. 38 от делото/ , а на собственика ДГИ във връзка със сторените разходи по диагностика и репатриране на автомобила по процесната щета била изплатена сумата от 745 лева с платежно нареждане от 18.06.2021 г. /л. 37 от делото/ .

С регресна покана от 23.09.2021 г. ищецът поканил ответника да му заплати сумата от 4563,15 лева, от която 3803, 15 лева – обезщетение, 745 лева – разходи за пътна помощ и геометрия на ходовата част и 15 лева ликвидационни разноски. Поканата била получена от ответника ведно с преписката под номер 210862904/07.06.2021 г. на 07.10.2021 г. съгласно входящия номер на придружителното писмо /л. 41 от делото/.

Според заключението на вещото лице по допуснатата САТЕ описания в протокола за ПТП механизъм, при който л.а. „Нисан Микра“ с рег. № **** при движение по ул. ИМ срещу № 2 реализира ПТП с паркиралия л.а. „Субаро Форестър“ с рег. № В***ТС, отговаря на констатираните в описана ищеца и отразените в протокола щети. Поради това заключението на вещото лице е, че щетите по застрахования при ищеца л.а. „Субаро Форестър“ с рег. № В***ТС са в пряка причинно – следствена връзка с настъпилото на 07.06.2021 г. в гр. В произшествие.

Според вещото лице стойността, необходима за възстановяване на лекия автомобил, изчислена на база средни пазарни цени към датата на ПТП, е в размер на 3594,04 лева, а ликвидационните разноски в размер между 15 до 25 лева. Вещото лице изрично е посочило, че всички увреждания , отразени в описа на ищеца, могат да бъдат получени по механизма на процесното ПТП. Според вещото лице стойността за възстановяване на автомобила без подмяна на заден мост и шенкел заден ляв е в размер на 1124 лева . Вещото

лице, на база събраните доказателства, дава заключение, че не е било препоръчително движение на лекия автомобил „Събаро Форестър“ на собствено ход, като при изслушване на заключението експертът посочва, че при установените данни превозното средство не е могло да се придвижи на собствен ход и е било задължително неговото репатриране.

Съвкупната преценка на събраните доказателства води до извод, че е установено реализирането на процесното ПТП на 07.06.2021 г. в гр. В, на ул. ИМ до № 2, при което МПС с марка „Нисан Микра“ с рег.№ ВТ **** АК, управлявано от МХ се отклонява вдясно от движението си реализира удар с маркирания вдясно лек автомобил „Субару Форестер“ с рег.№ В***ТС. ПТП е настъпило поради виновното противоправно поведение на водача на МПС „Нисан Микра“ с рег.№ ВТ **** АК, като това обстоятелство е било безспорно между водачите на двата автомобила и се установява от ясно от изявленията им, обективирани в протокола за ПТП и схемата на същото и се подкрепя от останалите доказателства по делото. Съдът намира за доказано и че всички щети по застрахования при ищеца автомобил „Субару Форестер“ с рег.№ В***ТС са в пряка причинна връзка именно с това ПТП, като неоснователни са възраженията на ответника, че задният мост и задният шенкел ляв са увредени от друго събитие без участие на застрахования при него водач, доколкото от заключението на вещото лице и изслушването му се установява, че същите технически е възможно да настъпят именно при реализиране на процесното ПТП, а доказателства за други вредоносни събития не са събрани.

Съгласно разпоредбата на чл. 477, ал. 2 ГПК по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание, като не е необходимо водачът да притежава изрично писмено пълномощно от лицата по изречение първо за управлението или ползването на моторното превозно средство. Доколкото в случая са налице достатъчно данни, че именно МПС „Нисан Микра“ с рег.№ ВТ **** АК е реализирало съприкосновение с увреденото МПС, следва извод че ПТП е причинено от виновно несъобразяване на водача на това МПС с правилата за движение по пътищата.

Предвид посоченото събраните в настоящото производство доказателства, преценени в тяхната съвкупност, са достатъчни за формиране на извод, че са доказани основанията за възникване в полза на ищеца на регресно вземане срещу ответника на основание чл. 411 КЗ – сключен е договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на водач на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите при ответника, е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение.

С разпоредбата на чл. 411 КЗ изрично е определен обемът и съдържанието на вземането на застрахователя по имуществената застраховка, а именно с оглед

суброгационния му характер същото е в рамките на правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" и е до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне.

Съгласно разпоредбата на чл. 493, ал. 1, т. 2 КЗ застрахователят по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите покрива отговорността на застрахования за вредите, причинени на чуждо имущество вследствие използването на моторно превозно средство по време на движение или престой. Застрахователното обезщетение за имуществени вреди на превозни средства, което се дължи от застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ на увредените трети лица, се определя по правилата на чл. 499 КЗ и клаузите на конкретния застрахователен договор. Съгласно разпоредбата на чл. 499, ал.2 КЗ обезщетението не може да надвишава действителната стойност на причинената вреда. При частични вреди на МПС размерът на вредите се изразява в разходите, които е необходимо да бъдат сторени за части и труд, за да се отстранят причинените увреждания на автомобила. С тези разходи се намалява имуществото на застрахования собственик на автомобила, тъй като е необходимо да бъдат сторени, за да се ликвидират последиците от ПТП, а тяхното извършване е в пряка причинна връзка с настъпилото застрахователно събитие. Размерът на тези разходи не следва да се намалява с коефициент за овехтяване, тъй като по този начин би се достигнало до несъответствие на размера на обезщетението и размера на вредата, която е причинена от виновния водач.

От друга страна размерът на застрахователното обезщетение по имуществената застраховка, което се дължи на собственика на увреденото имущество се определя в съответствие с клаузите на договора, следва да бъде равно на размера на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието /чл. 386, ал. 2 КЗ/ и се дължи от застрахователя в границите на уговорената в договора застрахователна сума /чл.386, ал. 1 КЗ/. Обезщетението не може да надвишава действителната /при пълна увреда/ или възстановителната /при частична увреда/ стойност на застрахованото имущество, т. е. стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго от същия вид и качество – чл. 400, ал. 1 КЗ, съответно стойността, необходима за възстановяване на имуществото в същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка – чл. 400, ал. 2 КЗ.

От изложеното следва, че ответното дружество дължи на ищцовото действителната стойност на увреденото имущество, която е в размер на цената за възстановяване на имуществото от същия вид, в това число всички присъщи разходи за доставка, монтаж и други, без прилагане на обезценка, но до размера на изплатеното обезщетение.

В случая съдът кредитира заключението на САТЕ, от което се установява, че обезщетенията от ищеца вреди са резултат от процесното ПТП. Вещото лице компетентно и обосновано е преценило обективните данни по делото и мотивирано е установило наличието на причинна връзка между процесното ПТП и обезщетенията от ищеца вреди. Следва да се възприеме дадената оценка на вредите, възлизаща на 3594,04 лева, която съответства на

необходимата стойност за отстраняване на вредите по средни пазарни цени, като в тази стойност се включи и отстраняване уврежданията по заден мост и заден ляв шенкел, доколкото същите по изложените мотиви съдът намира да са причинени от виновното противоправно поведение на водача, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника. На обезщетяване подлежат и вредите, които собственикът е претърпял за репатриране на автомобила в размер на 720 лева и диагностика в размер на 25 лева, тъй като са настъпили също в пряка причинно-следствена връзка с поведението на водача, доколкото настъпилите увреждания по автомобила са наложили извършването на тази диагностика и са препятствали придвижването на МПС на собствен ход, като възраженията на ответника в тази връзка са неоснователни.

Установява се, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение на увредения собственик в размер на 745 лева за претърпените от нея вреди, като доколкото между страните не е спорен размера на тези вреди суброгацията за тях е настъпила в пълния репарирен размер от 745 лева. На третото лице, извършило ремонта, ищецът е заплатил сумата 3803,15 лева, която е по-висока от установената именно по неговата задача към вещото лице средна пазарна стойност от 3594,04 лева. Доколкото ищецът не е ангажирал доказателства, че реалните вреди са в по-високия заплатен от него размер, то и суброгационното вземане към ответника се ограничава до установения размер на възстановителната стойност на вредите по средни пазарни цени – 3594,04 лева.

Предвид посоченото общото вземане на ищеца към ответника, възникнало в резултат настъпилата суброгация в правата на увредения собственик на автомобила, е в размер на 4354, 04 лева с включени ликвидационни разноси в размер а 25 лева $/3594,04+745+15/$. Съгласно изричното признание на ищеца в исковата молба преди завеждане на делото от ответника е получил плащане по регресната претенция в размер а 1312,80 лева на 21.12.2021 г. Следователно непогасеното вземане по процесната щета възлиза на сумата 3041,24 лева, до който размер предявеният иск е основателен и следва да се уважи, а до пълния увеличен размер от 3250,35 лева – отхвърлен като недоказан.

С оглед уважаването на претенцията по чл. 411 КЗ, на ищеца следва да се присъди и законната лихва върху сумата от датата на исковата молба до окончателното ѝ изплащане.

По иска с правно основание чл. 86 ЗЗД

От разпоредбите на чл. 412 КЗ следва, че за да настъпи изискуемост на регресното вземане застрахователят по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на застрахованото лице срещу застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на лицето, следва да е предявил претенцията си срещу този застраховател ведно с доказателствата, с които разполага и да е изтекъл 30 дневен срок от представяне на доказателствата. С изтичане на този срок и неплащане на претенцията застрахователят по имуществената застраховка изпада в забава по отношение основателно претендираното спрямо него вземане и дължи обезщетение за забава.

В случая страните не спорят и се установява, че ищецът е отправил към ответника регресна покана за заплащане на процесната щета, обективизирана в писмо изх. № 310010284/06.10.2021 г. и че ответникът е получил същата на 07.10.2021 г.

Предвид посоченото съдът счита, че на основание чл. 412, ал. 3 КЗ ответникът е изпаднал в забава по отношение плащане на дължимото обезщетение по претенцията на 09.11.2021 г. – деня, следващ датата на изтичане на 30 дневен срок от получаване на поканата за плащане, с която са били представени всички релевантни доказателства по регресната претенция /при съобразяване, че 30 –тия ден от срока е 06.11.2021 г. – събота, поради което същият е изтекъл в първия присъствен ден – 08.11.2021 г. – понеделник на осн. чл. 72, ал. 2 ЗЗД/. Поради това и ответникът дължи на ищеца на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД обезщетение за забава в размер на законната лихва за периода от 09.11.2021. до 25.07.2022 г./ денят, преди подаване на ИМ/, което съдът определя на основание чл. 162 ГПК и с помощта на електронен калкулатор в размер на 218,80 лева. Поради това и искът с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъде уважен до този размер и отхвърлен за разликата до пълния предявен размер.

По разноските:

С оглед изхода на спора ищецът има право на разноски в размер на 364,20 лева съразмерно на уважената част от исковете, а ответника – 16,21 лева съразмерно на отхвърлената част.

По изложените мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ЗАД ДБЖЗ“ АД с ЕИК *** и седалище и адрес на управление: гр. С, бул. „Г. М. Д“ №1 **да заплати** на **„ДЗ“ АД** с ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр. С, бул. К Ал. Д №68, на основание чл. 411 КЗ сумата **3041,24 лева**, представляваща непогасен остатък от регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по застраховка "Каско на МПС" и разноски за определянето му за вреди на МПС „Субару Форестер“ с рег. № В*** ТС от застрахователно събитие – ПТП, настъпило на 07.06.2021 г. в гр. В на ул. „ИМ“ до №2 по вина на водача на МПС „Нисан Микра“ с рег.№ ВТ **** АК със сключена при ответника застраховка "Гражданска отговорност", ведно със **законна лихва** от 26.07.2022 г. до изплащане на вземането и на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата **218,80 лева** – обезщетение за забава за периода от 09.11.2021 г. до 25.07.2022 г. като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 411 КЗ за разликата над уважения размер от 3041,24 лева до пълния предявен размер от 3250,35 лева и иска по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за разликата над уважения размер от 218,80 лева до пълния предявен размер от 235,66 лева и за датата 08.11.2021 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК **ЗАД ДБЖЗ“ АД** с ЕИК *** и седалище и адрес на управление: гр. С, бул. „Г. М. Д“ №1 **да заплати** на **„ДЗ“ АД** с ЕИК *** сумата **364,20 лева** - разноски за производството.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК **„ДЗ“ АД** **да заплати** на **ЗАД ДБЖЗ“ АД** сумата **16,21 лева** - разноски за производството.

Присъдените в полза на ЗАД ДБЖЗ“ АД суми могат да бъдат заплатени по банкова сметка както следва: IBAN ****, BIC: UNCRBGSF.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис.

Съдия при Софийски районен съд: _____